

Og lovforslaget, som det foreligger nu, er forhandlet grundigt med partierne her i salen – selv om debatten kunne tyde på noget andet – og der er brugt mange kræfter på sagen, inden vi er nået hertil.

Men der er ting i lovforslaget, som vi gerne havde set gjort på en anden måde, og det er ikke nogen hemmelighed, for det står faktisk i bemærkningerne, at BST'erne ikke fungerer optimalt, idet der i stedet for den privatisering af BST'erne, som der oprindeligt var lagt op til – altså et efterspørgselsstyret BST-system – nu alene bliver tale om, at der skal iværksættes forsøg på området.

Der hviler altså et stort ansvar på arbejdsministeren for at få gang i disse forsøgsordninger, og der lægges vel på denne måde op til, at når forsøgene om nogle år er bragt til ende, må vi ændre tingene igen for hele tiden at gøre systemet bedre.

Skriftlige APV'er bliver nu en realitet, og det er efter vores mening et stort fremskridt, idet skriftligheden i sig selv vil tvinge virksomhederne til at tænke sig om en ekstra gang, og det vil ganske enkelt skærpe bevidstheden om arbejdsmiljøet i virksomhederne, at disse nu skal gennemføre APV'erne i et samarbejde mellem medarbejderne og arbejdsgiverne.

Der bliver gennemført en helt ny struktur, dels for Arbejdsmiljørådet og dels gennem oprettelsen af de nye branchearbejdsmiljøråd, som bliver en del af hierarkiet: arbejdsministeren, Arbejdsmiljørådet og BAR'erne. Og ankesystemet bliver moderniseret, idet Arbejdsmiljørådet ikke længere skal høres i ankesager om arbejdsmiljø, og det anser vi for at være en forbedring af ankesystemet.

Forvaltningsloven og offentlighedsloven kommer altså også til at gælde for branchearbejdsmiljørådene, hvilket faktisk er noget ganske unikt, når man betænker, at det er arbejdsmarkedets parter, der på den måde bliver underlagt aktindsigt.

Der er dog nogle sorte pletter på landkortet, som vi lige så godt kan nævne, nemlig det ensidigt gentagne arbejde, de tunge løft og det opskruede tempo i visse overenskomster, og det er et problem, som desværre ikke kan løses her, men som burde mane til eftertanke både i Arbejdsmiljørådet og i BAR'erne, hvor parterne er repræsenterede.

Men vi ser altså frem til, at rådgivningen og vejledningen bliver styrket, ikke mindst med hensyn til den skriftlige udformning af

APV'erne, og vi mener, at det er en rigtig beslutning med hensyn til arbejdsmiljøindsatsen, at arbejdsministeren i en række sager får mulighed for at samarbejde med parterne, for et ordentligt og løbende trepartssamarbejde vil blive en nyttig fornyelse i forhold til det eksisterende.

Tom Behnke (FP):

Lad mig indledningsvis tage den bold op, som hr. Poul Erik Dyrlund bragte på banen: Hr. Poul Erik Dyrlund sagde, at arbejdsmiljøet stadig væk ikke har det for godt, for så længe der er virksomheder, hvor medarbejdere kommer til skade eller bliver nedslidt, så er arbejdsmiljøet ikke godt nok.

Vi kan godt være enige i, at man skal undgå arbejdsskader og nedslidning. Men sagen er jo, at uanset hvordan man end bærer sig ad, er det et faktum, at alene det, at mennesket gennem sit liv bruger sin krop på den ene eller anden måde, det være sig på arbejdet eller i fritiden, foregår der en nedslidning i en eller anden grad, og derfor synes jeg også, det var lidt flot at slå så stærkt ud med armene, som hr. Poul Erik Dyrlund gjorde. Efter hr. Poul Erik Dyrlunds tese er vi nødt til at lukke hele arbejdsmarkedet; men nedslidning vil altid finde sted, og det, der må være rimeligt at diskutere, er, hvilken grad af nedslidning vi taler om, og at vi ikke skal have medarbejdere, der bliver så nedslidt, at de er nødt til at forlade arbejdsmarkedet. Det må være det, vi taler om.

Så kunne jeg ikke lade være med at komme til at tænke på, at der er flere, der har sagt, at arbejdsmiljøloven er slidt. Det kan også godt være, den er blevet nedslidt, det kan være, der er blevet arbejdet for meget med den på nuværende tidspunkt. Jeg sad også og tænkte på, at der bliver talt meget om at gøre noget for arbejdsmiljøet, og det er vi meget enige i i Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet er en stor fortæller for, at der skal gøres alt, hvad der overhovedet kan for at få så godt et arbejdsmiljø som overhovedet muligt; et arbejdsmiljø, der er så godt, at kun et minimum – jeg tror aldrig, vi helt kan undgå det – kommer til skade på deres arbejde, og at kun et absolut minimum bliver nedslidt i løbet af den tid, de er på arbejdsmarkedet.

Men jeg sad også og kom til at tænke på i forbindelse med diskussionen om, hvorvidt dette forslag er fremsat på et for sent tidspunkt, og at der er for kort tid til at behandle forslaget, at det